

Pokud definujeme pravidla pro podmíněné formátování v rámci téže oblasti, pak mezi nimi platí jisté zákonitosti (viz stránka [Správa priority pravidel podmíněného formátování](#)). Verze starší než Excel 2007 navíc zvládají maximálně tři podmínky.

Zkusme si microsoftí zákoník aplikovat na třech podobných příkladech.

Příklad 1

Zákony pro podmíněné formátování – příklad 1

Pro hodnoty ≤ 30 neplatí žádné pravidlo. Pro hodnoty > 30 a současně ≤ 50 platí první pravidlo a bude aplikován jemu přiřazený formát. Pro hodnoty > 50 a současně ≤ 70 platí první i druhé pravidlo. Mezi nimi je ovšem formátovací rozpor (zelené versus oranžové pozadí) a proto bude aplikován formát pravidla s vyšší prioritou (umístěné v seznamu výše). Tím je první pravidlo (zelené pozadí). Tento předpis se uplatní i u hodnot > 70 . V tomto případě vyhovují všechna tři pravidla. Mezi nimi je ale opět formátovací rozpor, a nejvyšší prioritu má nejvýše umístěné (první) pravidlo.

Příklad 2

Zákony pro podmíněné formátování – příklad 2

Oproti předchozí ukázce je zde jedna podstatná odlišnost. I zde pro hodnoty > 50 a současně ≤ 70 platí první a zároveň druhé pravidlo. Mezi nimi tentokrát ovšem není formátovací rozpor – k zelenému pozadí se přidá podtržení obsahu (barva pozadí není ve druhém pravidle definována), tj. formátování se „sčítá“.

Příklad 3

Zákony pro podmíněné formátování – příklad 3

Jak je vidět, zde se opět neuplatní podtržení pro hodnoty > 50 a současně ≤ 70 . Je to proto, že jsme

mezi prvním a druhým pravidlem obrazně řečeno „zarazili klín“ – viz zaškrťovací políčko Zastavit, pokud platí.

Příklad 4

Vaše očekávání se pravděpodobně naplní tehdy, když postavíte pravidla v opačném pořadí.

Zákony pro podmíněné formátování – příklad 4

V praxi si raději zvykněte definovat pravidla tak, aby se nepřekrývala a číselné intervaly procházejte v jednom směru (zleva doprava).

Příloha

[pravidla_podminene_formatovani.zip](#)